

“Όταν συνάντησε τους Τρεις Ιεράρχες και ο Άγ. Γεώργιος τον πήρε στο άλογό του”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Μετά από πολλά χρόνια διηγείτο ο όσιος [οσ. Γεώργιος Καρσλίδης] σε πνευματικά του τέκνα για τη δύσκολη αυτή περίοδο της ζωής του: Βρισκόμουν στο σπίτι μόνος μου, στο σπίτι του αδελφού μου, οι γονείς μου είχαν πεθάνει.

Ήρθε εκείνη την ημέρα κάποιος ζητιάνος, πήρα ένα πιάτο, πήγα στο αμπάρι, πήρα λίγο αλεύρι και του το έδωσα.

Μετά, την άλλη ημέρα, χρειάστηκε να πάει να πάρει αλεύρι και άρχισε να με μαλώνει λέγοντάς μου· ξεσήκωσες όλο το αμπάρι και το έδωσες στον ζητιάνο. Τα έβαλε μαζί μου, μια φασαρία, να κακό, και αυτό έγινε αιτία να σηκωθώ να φύγω από το σπίτι.

Βρέθηκα σε κάποιον Τούρκο και με έκανε τσομπάνο στα ζώα του. Έπαιρνα τα ζώα, τα πήγαινα σε μία ρεματιά και εκεί τα φύλαγα. Μία ημέρα, που φύλαγα τα ζώα, βλέπω τρεις ιερωμένους, οι οποίοι άρχισαν μία ψαλμωδία τόσο ωραία, που εγκατέλειψα τα ζώα και τους ακολούθησα.

Ξαφνικά όμως τους έχασα. Ήταν δε τόσο ωραία η ψαλμωδία, που επειδή έγιναν

άφαντοι, έβαλα τα κλάματα. Με τα κλάματα γύρισα στο σπίτι και όταν με είδε ο Τούρκος έτσι, με ρωτούσε: “Τι έπαθες; τι συμβαίνει;” αλλά εγώ δεν μπορούσα να μιλήσω.

Μετά από ώρες συνήλθα και του εξήγησα τι έπαθα. Τότε μου είπε “Αν τους δεις, τους γνωρίζεις;”. Δεν ξέρω, αποκρίθηκα. Με πήρε μετά από το χέρι και με πήγαινε από το ένα δωμάτιο στο άλλο και σε κάποιο μέρος σήκωσε μία καταπακτή και κατεβήκαμε μία σκάλα. Τότε ανοίχθηκε ολόκληρη εκκλησία μπροστά μας. Ο Τούρκος ήταν κρυπτοχριστιανός. Αμέσως έτρεξα μπροστά στην εικόνα των Τριών Ιεραρχών να· αυτοί ήταν. Τότε, μου είπε: “Έλα, παιδί μου, εσύ τώρα δέν είσαι για εδώ. Είσαι, για μοναστήρι...”.

Μία ημέρα, που ο όσιος προσευχόταν μόνος του, του παρουσιάσθηκε ένας καβαλλάρης, και τον πήρε μαζί του. Του μίλησε με αγάπη και του ανέφερε πού θα τον πήγαινε και τι θα έκανε εκεί που θα τον άφηνε. Η απόσταση που διήνυσαν ήταν μεγάλη, αλλά τη διέβησαν σε σύντομο χρόνο. Ο νέος αυτός συνοδός του ήταν ο Μεγαλομάρτυς άγιος Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος, του οποίου το όνομα θα λάμβανε και θα του ήταν προστάτης και φύλακας για όλη την κατοπινή του ζωή.

πηγή: <https://www.pemptousia.gr/> Από το βιβλίο του Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, “Ο όσιος Γεώργιος της Δράμας, (1901-1959)”. Έκδοση της Ιεράς Μονής Αναλήψεως του Σωτήρος, Ταξιάρχες (Σίψα), Δράμα.